

የአሜሪካ ወደፊት እና ጁላይ 18፣ 2020 - ቁጥር አራት

Jeff Pippenger
2023-09-19

1863

ከዑላይ ወንዝ ጋር የተወከለው የዳንኤል ሙጽሐፍ ምዕራፍ ስምንትና ዘጠኝ መልእክት በ1798 ተፈታ። የምዕራፍ ስምንት ትንቢት በምዕራፍ ዘጠኝ በገብርኤል ተተርጎሟል፤ ነገር ግን ይህ የሆነው ዳንኤል በመጀመሪያ በሙጽሐፍ ቅዱስ ካሉት እጅግ ጠቃሚ የሰው ጸሎቶች አንዱ ተብሎ የሚቆጠር ጸሎት ካቀረበ በኋላ ብቻ ነበር። በዚያ ጸሎት ውስጥ ዳንኤል፣ የኢየሱሱስም ፍርስራሽ መቆየት ሰባ ዓመት እንደሚሆን በኤርምያስ ሙጽሐፍ ውስጥ ካገኘው መሠረት እንዳስተዋለ ይገልጻል።

በሜዶን ዘር የሆነው፣ በከለዳውያን መንግሥት ላይ ንጉሥ የተደረገው፣ የአሕሴሩስ ልጅ ዳርዮስ በነገሠበት በመጀመሪያው ዓመት፤ እኔ ዳንኤል በመጻፍት የዓመታቱን ቅጥር አስተዋልሁ፤ ይህም እግዚአብሔር ቃል ለነቢዩ ኤርምያስ የመጣው፣ የኢየሱሱስምን ፍርስራሴ ሰባ ዓመት እንዲፈጽም እንደሆነ ነው። ዳንኤል 9፡1-2።

ኤርምያስ ደግሞ በእነዚያ ሰባ ዓመታት መጨረሻ ዳርዮስ የጦር አዛዥ የነበረው ቂሮስ ባቢሎንን ሲያሸንፍ ብልጣሶር እንደሚሞት ገልጦ ነበር።

ይህም ምድር ሁሉ ምድረ በዳና የሚያስደንቅ ነገር ትሆናለች፤ እነዚህም አሕዛብ ሰባ ዓመት የባቢሎንን ንጉሥ ያገለግላሉ። ሰባውም ዓመት በተፈጸመ ጊዜ፣ እኔ በበደላቸው ምክንያት የባቢሎንን ንጉሥና ያንን ሕዝብ፣ የከለዳውያንንም ምድር እቅጣለሁ፤ ለዘላለምም ምድረ በዳ አደርጋታለሁ። ይላል እግዚአብሔር። ኤርምያስ 25፡11፣ 12።

ዳንኤል ደግሞ ሰባው ዓመታት የምድረ በዳ መሆን በሙሴ የተመዘገበው ትንቢት ፍጻሜ መሆኑን ለየ።

አዎን፣ እስራኤል ሁሉ ሕግህን ተላልፈዋል፤ እንዳይታዘዙም ከአንተ ቃል ፈቀቅ ብለዋል፤ ስለዚህም በእኛ ላይ እርግማኑ ፈስሶአል። በእግዚአብሔርም ባሪያ በሆነው በሙሴ ሕግ የተጻፈው መሐላ፣ በእርሱ ላይ ኃጢአት ስላደረግን። በእኛም ላይ እና በፈረዱብን ፈራጆቻችን ላይ የተናገረውን ቃሉን አጽንቶአል። ታላቅ ክፉ ነገርን በእኛ ላይ በማምጣት፤ ከሰማይ ሁሉ በታች በኢየሱሱስም ላይ እንደ ተደረገው ያለ ነገር አልተደረገምና። በሙሴ ሕግ እንደ ተጻፈው፣ ይህ ክፉ ሁሉ በእኛ ላይ መጥቶአል፤ ነገር ግን ከበደላችን እንመለስ ዘንድ እና እውነትህንም እናስተውል ዘንድ በአምላካችን በእግዚአብሔር ፊት ጸሎታችንን አላቀረብንም። ዳንኤል 9፡11-13።

“እስራኤል” በመፍረሱ “እርግማንን” ያመጣው “መሐላ” የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ውስጥ ያለው “ሰባት ጊዜ” ነበር። በዘሌዋውያን ሃያ ስድስት “ሰባት ጊዜ” ተብሎ የተተረጎመው ቃል በዳንኤል ዘጠኝ “መሐላ” ተብሎ የተተረጎመው ያው የዕብራይስጥ ቃል ነው። “ሰባት ጊዜ” ተብሎ በተተረጎመው ቃል የተመሰሰው የሙሴ መሐላ በዌልያም ሚሊር የተገኘው የመጀመሪያው የጊዜ ትንቢት ነበር፤ እናም በ1863 ከጎን የተተወው ከመሠረታዊ እውነቶቹ የመጀመሪያው እርሱ ነበር። ዌልያም ሚሊር ኤልያስን ይወክል ነበር፤ ይህም በትንቢት መንፈስ የተረጋገጠ ነው።

“በሺዎች የሚቆጠሩ ሰዎች ዌልያም ሚሊር የሰበከውን እውነት እንዲቀበሉ ተመሩ፤ የእግዚአብሔርም አገልጋዮች በኤልያስ መንፈስና ኃይል ተነሥተው መልእክቱን እንዲያውጁ ተነሡ።” Early Writings, 233.

በ1863 የሚለር እንቅስቃሴ፣ ከዚያ ቀደም በእንቅስቃሴው ውስጥ የነበሩት ሰዎች የሰባተኛው ቀን አድቤንቴስት ቤተ ክርስቲያንን ሲጀምሩ ተጠናቀቀ። እነርሱ እንደ ቤተ ክርስቲያን በተጀመሩ ጊዜ እንቅስቃሴው ተጠናቀቀ። እርሱም በዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ውስጥ ባሉት “ሰባት ጊዜያት” እንደተወከለው ሙሴን በገደሉበት ጊዜ፣ እንዲሁም በተመሳሳይ ጊዜ የሙሴን “መሐላ” ለእንቅስቃሴው ያቀረበውን መልእክተኛ ኤልያስን በገደሉበት ጊዜ ተጠናቀቀ። ሙሴን ኤልያስ ሁለቱም በ1863 ተገደሉ፤ እግዚአብሔርም እንቅስቃሴውን Future for America ወደ አሮጌው መንገድ እስከ መለሰበት ድረስ፣ ከሴፕቴምበር 11, 2001 በኋላ እንጂ እንዲሁ አልነበረባቸውም።

ፊውቸር ፎር አሜሪካ ሴፕቴምበር 11, 2001 የሦስተኛው ወዮ መምጣት እንደሆነ ተገንዝቦ ነበር፤ ይህንንም ሴፕቴምበር 11 ላይ የእስልምና ጥቃት መለየቱን ያጸናው ነገር፣ በሚለራውያን እንደ ተለዩት የመጀመሪያዎቹ ሁለት ወዮዎች ታሪክ ሲሆን፣ ይህም በተለይ በ1843 እና በ1850 የፓይነሮች ገበታዎች ሁለቱም ላይ ተወክሎ ይገኛል። ጌታ የእስልምናን ዘመናዊ ሚና ለማጽናት ወደ ሚለራውያን ታሪክ በመመለስ፣ ከዚያም ለፊውቸር ፎር አሜሪካ የዘሌዋውያን ሀያ ስድስት “ሰባቱን ዘመናት” ግንዛቤ ከፈተ፤ ይህም በምስላዊ መልኩ በሁለቱም ገበታዎች መካከለኛው ዓመድ ላይ ተወክሎ ይታያል። እናም በሁለቱም ገበታዎች የመካከለኛው ዓመድ መሃል መስቀሉ ነው። እግዚአብሔር የዕንባቆምን ሁለቱን ሰንጠረዦች በማዘጋጀት ሲመራ፣ የሙሴ “መሐላ” የሆነው፣ የዘሌዋውያን ሀያ ስድስት “ሰባቱ ዘመናት” የሌሎቹ ትንቢታዊ ምሳሌዎች ሁሉ ማዕከል እንዲሆን አረጋገጠ፤ እንዲሁም በሁለቱም ሰንጠረዦች ላይ ክርስቶስ በእውነተኛው ማዕከል እንዲቀመጥ አደረገ።

ይህ ክርስቶስ ከብዙዎች ጋር ለአንድ ሳምንት ኪዳኑን እንደሚያጸና በሚለው በዳንኤል ዘጠነኛው ምዕራፍ ገብርኤል በተረጎመው ሌላ ትንቢት ውስጥ ከተመለከተው የጊዜ ዘመን ጋር ይስማማ ነበር።

እርሱም ከብዙዎች ጋር ለአንድ ሳምንት ቃል ኪዳኑን ያጸናል፤ በሳምንቱም መካከል መሥዋዕቱንና ቅርባኑን ያቋርጣል፤ በርኩሶቶችም መስፋፋት ምክንያት ምድሪቱን ያፈርሳታል፤ እስከ ፍጻሜውም ድረስ፣ የተወሰነው በተፈረደባት ላይ ይፈስሳል። ዳንኤል 9፡27።

አንድ ትንቢታዊ ሳምንት ሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ምሳሌያዊ ቀኖች ነው፤ ገብርኤልም ሲያብራራ የነበረው ትንቢት በእነዚያ ሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ምሳሌያዊ ቀኖች “መካከል” ወይም ማዕከል ላይ ክርስቶስ እንደሚሰቀል ያመለክት ነበር። ክርስቶስ በሁለቱም የዕንባቆም ጽላቶች ላይ ያለው የሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ’ ማዕከል ነው፤ እንዲሁም ከብዙዎች ጋር ቃል ኪዳኑን ያጸናበት ሳምንት ማዕከል ደግሞ እርሱ ነው።

በ1863 አድቤንቴዝም እንደ ቤተ ክርስቲያን ተጀመረ፣ በኤልያስ መንፈስ ኃይል የተሰጠውም የሚለራይት እንቅስቃሴ ተገደለ። የሚለራይት እንቅስቃሴው በራእይ መጽሐፍ ያሉት ሰባቱ ቤተ ክርስቲያናት አውድ ውስጥ እነርሱ የፊላዴልፊያ ቤተ ክርስቲያን እንደነበሩ ያስተውሉ ነበር። ከ1844 ታላቁ ተስፋ መቁረጥ በኋላ ከእነርሱ የተለዩት ደግሞ ከዚያ በኋላ ሎዶቅያውያን ተብለው ተለዩ። በ1856 ጄምስ ዋይት በReview and Herald ውስጥ ተከታታይ ጽሑፎችን በመጀመር፣ እንደ ፊላዴልፊያ የተጀመረው እንቅስቃሴ ሎዶቅያ ሆኖ እንደተለወጠ እና አባላቱም በዚያን ጊዜ ለሎዶቅያ ቤተ ክርስቲያን የቀረበውን መድኃኒት ሊፈልጉ እንደሚገባቸው አመለከተ። በዚያው ዓመት፣ በዚያውም ሁኔታ ጄምስ ዋይት ስለ ዘሌዋውያን ሃያ ስድስት የተገለጸውን የሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ዓመታት ትንቢት የሚያብራሩ በሂራም ኤድሰን የተጻፉ ተከታታይ ጽሑፎችን አሳተመ። እነዚያ ጽሑፎች ፈጽሞ አልተጠናቀቁም።

ጌታ ከ2001 ዓ.ም. ሴፕቴምበር 11 በኋላ የFuture for America ንቅናቄን ወደ አሮጌው መንገድ በመራ ጊዜ፣ የEdson ጽሑፎች እንደገና ተገኙ፤ በታሪክም ለመጀመሪያ ጊዜ ሁለቱም የሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ዓመታት ዘመናት እንደ ሁለት እርግጫዎች ታወቁ። አንዱ በሰሜኑ አሥር ነገዶች ላይ፣ ሌላውም በደቡብ ሁለት ነገዶች ላይ ነበር። Miller በደቡባዊው የይሁዳ መንግሥት ላይ የነበረውን “ሰባት ዘመናት” ለይቶ

አሳይቶ ነበር፤ Edson ግን በሰሜናዊው የእስራኤል መንግሥት ላይ የነበረውን “ሰባት ዘመናት” ለይቶ አሳየ። Future for America ሁለቱም ሊተገቡ እንደሚገባ አየ። እነዚህ ሁለቱ መበተኖች በአንድነት ሲያዙ፣ Miller ወይም Edson ከቶ ያለውቁትን ትንቢታዊ ብርሃን ያመነጩሉ።

ጌታ ከ2001 በኋላ Future for Americaን ወደ አሮጌው መንገዶች በመመለሱ ጊዜ፣ የሙሴ “መሐለ” እንደገና ወደ ሕይወት ተመልሶ በእግሩ ላይ ቆመ። ከዚያም ከዚያ “መሐለ” ጋር የተያያዘው መልእክት፣ እንደ መጀመሪያው መልእክት መልእክተኞች አቅርበውትና ምሳሌ አድርገው እንዳሳዩት ሁሉ፣ በሦስተኛው መልእክት መልእክተኞች ቀረቡ። Future for America በ“ኤልያስ” ኃይል “ሙሴ” የሚወክለውን መልእክት ያወጀው እንቅስቃሴ ነበር፤ እናም ኤልያስ፣ በ2012 አካባቢ እስከ ተጠናቀቀው Habakkuk’s Tables ተብሎ የተሰየመ ተከታታይ አቀራረቦች መደምደሚያ ድረስ፣ የሙሴን ምስክርነት በግልጽ ሁኔታ ሰጠ። ያ ተከታታይ አቀራረቦች በተጠናቀቁ ጊዜ፣ ከጥልቁ ጉድጓድ የወጣው አውሬ በሙሴና በኤልያስ ላይ ጦርነት ለማድረግ ወጣ። ያ ጦርነት የተጀመረው Future for America ከ1996 ጀምሮ ሲያከናውነው የነበረውን ሥራ ለማቆም ወስኖ፣ በትዕቢቱም The School of the Prophets ብሎ የጠራውን ትምህርት ቤት ሲጀምር ነበር። ይልቅስ ያን ትምህርት ቤት፣ የሐሰተኛ ነቢያት ትምህርት ቤት ብሎ መጥራት ይሻል ነበር!

ትምህርት ቤቱ ጌታ እንደ መልእክተኞቹ ያላጸደቃቸው ሰዎች የራሳቸውን ሐሳብ እንዲያስገቡ ሲፈቅድ የተከተለው ብጥብጥና ውዥንብር በJuly 18, 2020 የFuture for America ሞት ተደመደመ። በዚያ ጊዜ ሙሴና ኤልያስ በመንገዶች ላይ ተገድለው ነበር።

ምስክርነታቸውንም በጨረሱ ጊዜ፣ ከጥልቁ የሚወጣው አውሬ በእነርሱ ላይ ጦርነት ያደርጋል፤ ያሽንፋቸውማል፤ ይገድላቸውማል። ሬሳቸውም በታላቁኑ ከተማ መንገድ ላይ ይተኛል፤ እርስዎም በመንፈሳዊ ትርጉም ሰዶምና ግብፅ ተብላ ትጠራለች፤ ጌታችንም ደግሞ በዚያ ተሰቅሎ ነበር። ራእይ 11፣7, 8።

እምነት የሚጣልበት ምስክርነት፣ በ«የሐባቁቅ ጽላቶች» ተብሎ በተሰየመው ተከታታይ መጨረሻ ላይ ያበቃው ምስክርነት ነው። ከዚያም አውሬው አጠቃ። እነዚህን የአሁኑ ጽሑፎች ማን እንደሚከታተል ምንም አላውቅም፣ ነገር ግን የሚከታተሉአቸው ሰዎች ከFuture for America ጠላቶች ያህል መጠን ያለ ሲሆን፣ እስካሁንም ከጁላይ 18 ተስፋ መቁረጥ ጋር ለመስማማት እየሞከሩ ባሉት ሰዎች የተቀላቀለ ነው ብዬ እገምታለሁ። ስለዚህ እኔ እንደ “ጠላቶች” በምገልጻቸው ምድብ ውስጥ ያሉት፣ ይህ የትንቢታዊ ታሪክ አተገባበር በአእምሮአቸው ምን ያህል ራስን የሚያገለግል እንደሚመስል እንደሚያመለክቱ እጠብቃለሁ። እንዲሁ ይሁን። የFuture for America ታሪክ፣ በሚለራዊው ንቅናቄ የተመሰለበት ንቅናቄ መሆኑ በግልጽ እየተለየ እንዳለ ለማስመሰል ጊዜው እጅግ አጭር ነው፤ እንዲሁም በዚያ ንቅናቄ ውስጥ ለመሪነት እንዲወጣ የተነሣው ጉድለት ያለበት ላኤዴቅያዊ ሰብአዊ መልእክተኛ፣ በዊልያም ሚሊር የተመሰለ እንዳልሆነ ለማስመሰልም ጊዜው እጅግ አጭር ነው።

ሚሊር የፊላዴልፊያ ሰው ነበር፤ እኔም በ1975 ከዓለም ወደ አድቪንቲዥም መጣሁ፣ ስለዚህ የተረጋገጠ የሎዶቅያ አድቪንቲስት ነኝ። የሕይወቴ ታሪክ ለዚያ እውነታ ምስክር ይሆናል። ይህ እንዲህ ሆኖ ሳለ፣ የሰማይ መሐሪ አምላክ በቅርቡ አሁን እየገለጠልኝ ያለውን መልእክት በጽሑፍ እንዳቀርብና ወደ ቤተ ክርስቲያናት እንድልከው አስተምሮኛል። መመሪያውም ሙሴንና ኤልያስን በሚያስነሣበት ጊዜ እንደ ሎዶቅያውያን ሳይሆን እንደ ፊላዴልፊያውያን እንደሚያስነሣቸው በተስፋ ተያይዞ መጣ። በሚለራዊያን ታሪክ የጀመረው እንቅስቃሴ የፊላዴልፊያ ዘመን ነበር፤ በመጨረሻም በ1856 ወደ ሎዶቅያ ተሸጋገረ፣ ይህም በሚለራዊያን የተመሠረቱትን መሠረቶች የመጥላት ሂደት በጀመረበት ጊዜ ነበር። ያ መቃወም በሂራም ኤድሰን ብዕር የቀረበውን አዲስ የብርሃን እድገት ወደ ጎን በመተው ተጀመረ። ከዚያ ሰባት ዓመት በኋላ፣ በ1863፣ የሙሴን መልእክት ያቀረበው የኤልያስ እንቅስቃሴ ተገደለ። እንቅስቃሴው በተገደለበት በዚያው ጊዜ፣ እንቅስቃሴውን

ለመተካት አንዲት ቤተ ክርስቲያን ተመሠረተች። ሙሴና ኤልያስ በአድቪንቴዝም መጀመሪያ ላይ ተገደሉ፤ በአድቪንቴዝምም ፍጻሜ ላይ እንደገና ተገደሉ።

ትንቢታዊቷ ሎዶቅያ በመጨረሻዋ ጊዜ፣ በ1989 የሂዴቅል ወንዝ ራጅይ ተፈታ፣ ከሎዶቅያዊት እናት የተወለደ እንቅስቃሴም ተጀመረ። ጌታ ግን በድንገት አልተያዘም፤ የሦስቱን መላእክት ሥራ እንደ ጀመረው እንዲሁ እንደሚፈጽመውም ያውቅ ነበር። እርሱ እንደ ጀመረው ሁሉ በፊላዴልፊያውያን እንቅስቃሴ ይፈጽመዋል፤ ይህንም ለማድረግ በልደትዋ ሎዶቅያዊ የነበረችው እንቅስቃሴ መገደልና እንደ ፊላዴልፊያውያን መነሣት ያስፈልጋት ነበር። ይህን በማድረግም፣ ከሎዶቅያ ቤተ ክርስቲያን የተወጣችው እንቅስቃሴ፣ በሶስት-እጥፍ ጎብረት “ከሰባቱ የሆነ ስምንተኛ” በሚሆንበት በዚያው ታሪክ ውስጥ፣ “ከሰባቱ የሆነችው ስምንተኛ” ትሆናለች። በዚያውም ታሪክ ውስጥ የሪፐብሊካኒዝም ቀንድ ደግሞ “ከሰባቱ የሆነውን ስምንተኛ” ትንሣኤ ይለማመዳል፤ እርሱም በግብጽና በሰዶም “ዎክ-ኢዝም” ተገድሎ ነበር፤ ነገር ግን ያ የትንቢት መስመር በኋላ በጽሑፎቹ ውስጥ ይታያል።

ከሕዝቦችና ከወገኖችና ከቋንቋዎችና ከአሕዛብም የሆኑ ሰዎች ሬሳቸውን ሦስት ቀን ተኩል ያያሉ፤ ሬሳቸውም በመቃብር እንዲቀበር አይፈቅዱም። በምድርም የሚኖሩ በእነርሱ ላይ ደስ ይላቸዋል፣ ሐሴትም ያደርጋሉ፣ እርስ በርሳቸውም ስጦታ ይለላካሉ፤ ምክንያቱም እነዚህ ሁለቱ ነቢያት በምድር የሚኖሩትን ያሠቃይላቸው ነበርና። ከሦስት ቀንና ተኩልም በኋላ ከእግዚአብሔር የመጣ የሕይወት መንፈስ በእነርሱ ገባ፣ በእግራቸውም ቆሙ፤ ያዩላቸውንም ታላቅ ፍርሃት ወደቀባቸው። ራጅይ 11፡9-11።

ፊውቸር ፎር አሜሪካ ወደ መቃብር አልተጣለችም፤ ነገር ግን በተገደለችበት ጎዳና ላይ ተኝታ ቀረች፣ ጠላቶቿም በሚታየው ሞቷ ላይ ደስ እያላቸው ነበር። ነገር ግን “ከሦስት ቀንና ከግማሽ በኋላ ከእግዚአብሔር የሕይወት መንፈስ ወደ እነርሱ ገባ፣ በእግራቸውም ቆሙ።” ጊዜ ከእንግዲህ ወዲህ የለም፤ ስለዚህ ሦስት ቀንና ግማሽ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ቀናት ወይም ዓመታትን የሚወክል ምልክታዊ ነው፤ ይህም በራጅይ ምዕራፍ አሥራ ሁለት ቁጥር ስድስትና አሥራ አራት ውስጥ መቅደሱና ሠራዊቱ የተረገጡበትን ምድረ በዳ ይወክላል። ወደ መቃብር ቢጣሉ ኖሮ፣ ሊረገጡ በሚችሉበት ጎዳና ላይ አይሆኑም ነበር። የፊውቸር ፎር አሜሪካ መረገጥ ምልክታዊ ዘመን ብቻ አይደለም፤ ነገር ግን በሙሴ መሐላ የተወከለው የ“ሰባት ዘመን” መልእክት ምልክታዊ ዘመን ነው።

እነርሱም በሰይፍ አፍ ይወድቃሉ፣ ወደ ሁሉም አሕዛብም ምርኮኞች ሆነው ይወሰዳሉ፤ የአሕዛብም ዘመን እስኪፈጸም ድረስ ኢየሩሳሌም በአሕዛብ እግር ትረገጣለች። ሉቃስ 21፡24።

ኢየሩሳሌም ተረገጣ የነበረችባቸው ሦስት ዘመናት አሉ። የመጀመሪያው በባቢሎን ከክርስቶስ ልደት በፊት 677 ዓ.ዓ. እስከ 607 ዓ.ዓ. ድረስ ነበር። ሁለተኛው መረገጥ በአሕዛብ ሮማ ከ66 ዓ.ም. እስከ 70 ዓ.ም. ድረስ ነበር። ሦስተኛው ጊዜ ግን በመንፈሳዊት ሮማ ከ538 እስከ 1798 ድረስ ነበር። በሉቃስ ምዕራፍ ሃያ አንድ የተጠቀሰው ኢየሩሳሌም በአሕዛብ መረገጥ የጳጳሳዊ አገዛዝ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ዓመታት ነበሩ። በራጅይ ምዕራፍ አሥራ አንድ፣ የሙሴንና የኤልያስን ምስክርነት የምናገኝበት ቦታ፣ በዚያ የዘመኑ ክልል መለየት ይጀምራል።

እኔም እንደ በትር ያለ ቀለም ተሰጠኝ፤ መልአኩም ቆሞ እንዲህ አለ፡- ተነሣ፣ የእግዚአብሔርን መቅደስ፣ መሠዊያውንም፣ በውስጡም የሚሰግዱትን ለካ። ነገር ግን ከመቅደሱ ውጭ ያለውን አደባባይ ተወው፣ አትለካውም፤ ለአሕዛብ ተሰጥቶአልና፤ ቅድስቲቱንም ከተማ አርባ ሁለት ወር ይረግጧታል። ራጅይ 11፡1-2።

ዮሐንስ መቅደሱንና በውስጡ የሚሰግዱትን እንዲለካ የተሰጠው ትእዛዝ በ1844 የፍርድ ሥራ መከፈቱን ይወክላል፤ ምክንያቱም ከዚህ በፊት ያሉት ሁለት ቁጥሮች ዮሐንስ በ1844 የታላቁን ተስፋ መቁረጥ

መራራነት እንደተለማመደ ያሳያሉ፤ ከዚያም መልእክቱን የማወጅ ሥራ እንደገና ሊደግም እንዳለበት ከተነገረው በኋላ፣ የአሥራ አንደኛው ምዕራፍ ቁጥር አንድ ያ ፍርድ አሁን እንደተጀመረ ይገልጻል።

“ሊናወጥ የሚችለው ሁሉ እንዲናወጥ፣ ሊናወጥ የማይችለው ግን እንዲኖር የሚገባበት ዘመን ደርሶአል። እያንዳንዱ ጉዳይ በእግዚአብሔር ፊት ለፍርድ እየቀረበ ነው፤ ምክንያቱም እርሱ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስና በውስጡ የሚያመልኩትን እየለካ ነው። ‘በቀኙ እጁ ሰባቱን ከዋክብት የያዘ፣ በሰባቱም የወርቅ መቅረዞች መካከል የሚመለስ ይህን ይላል፤ ሥራህን አውቃለሁ፤ ... ነገር ግን ከአንተ ላይ ያለኝ አንድ ነገር አለኝ፣ የመጀመሪያውን ፍቅርህን ተውተሃልና፤ እንግዲህ ከወዴት እንደ ወደቅህ አስብ፣ ንስሐም ግባ፣ የቀደመውንም ሥራ አድርግ፤ አለዚያ ፈጥኜ ወደ አንተ እመጣለሁ፣ መቅረዝህንም ከስፍራው አነሣለሁ።’ ‘ንስሐ ግባ፤ አለዚያ ፈጥኜ ወደ አንተ እመጣለሁ፣ በአፊም ሰይፍ እዋጋሃለሁ። ጆሮ ያለው መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚለውን ይስማ፤ ለሚያሸንፍ ከተሰወረው መና እንዲበላ እሰጠዋለሁ፣ ነጭ ድንጋይም እሰጠዋለሁ፣ በድንጋይም ላይ ከሚቀበለው በቀር ማንም የማያውቀው አዲስ ስም ተጽፎበታል።” The 1888 Materials, 1116.

ዮሐንስ በ1844 የመርማሪውን ፍርድ መከፈት ሲወክል፣ የቤተ መቅደሱን አደባባይ እንዲተው ተነገረው፤ ምክንያቱም ለአሕዛብ ተሰጥቶአልና፣ እነርሱም ቅድስቲቱን ከተማ ለአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ዓመታት ይረግጡአት ነበር። ሉቃስ ሃያ አንድ ደግሞ፣ የአሕዛብ “ዘመናት” እስኪፈጸሙ ድረስ አሕዛብ ኢየሩሳሌምን እንደሚረግጡአት ይገልጻል። ዮሐንስ በምዕራፍ አሥራ አንድ ውስጥ፣ ኢየሩሳሌም በአሕዛብ የተረገጠችበት ዘመን ከ538 እስከ 1798 ያለው ታሪክ መሆኑን አሁን ገና ለይቶ አሳይቶአል። ዮሐንስ በምዕራፍ አሥራ ሁለት ውስጥ ይህንን ዘመን ሁለት ጊዜ ምድረ በዳ ብሎ ይጠራዋል፤ ይህም ቤተ ክርስቲያን ጳጳሱ ከሚያመጣት ስደት ለመሸሸ የሸሸችበት የጊዜ ዘመን ነበር።

ሙሴና ኤልያስ በሚገደሉበትና ለሦስት ቀን ተኩል ያህል ጊዜ እንዲረገጡ በመንገድ ላይ ተጥለው በሚቀሩበት ጊዜ፣ ኢየሩሳሌም ተረግጦ የነበረችባቸው ከዚያ በፊት ያሉት ሦስት ታሪኮች ያን የጊዜ ወቅት እንደሚያመለክቱ ሊገባ ይገባል። በሉቃስ ሃያ አንድ ውስጥ፣ የአሕዛብ “ዘመናት” እስኪፈጸሙ ድረስ አሕዛብ ቅድስቲቱን ከተማ ይረግጧት ነበር።

ስለዚህ፣ ሉቃስ ከአንድ በላይ የአሕዛብ ዘመን እንዳለ ያመለክታል፤ ነገር ግን የአሕዛብ ዘመን ፍጻሜውን ያገኘው በ1798 እንደሆነ እናውቃለን። የመጀመሪያው “የአሕዛብ ዘመን” በ723 ዓ.ዓ. በእስራኤል ሰሜናዊ መንግሥት በአሰር በተረገጠች ጊዜ ጀመረ። ያ መረገጥ በአረማዊ ኃይል የተነሣ የመጨፍለቅ ሥራ ነበር፣ እናም እስከ 538 ድረስ ቀጠለ፤ ከዚያም የጳጳሳዊው ኃይል ሥራውን ቀጥሎ እስከ 1798 ድረስ አከናወነው። አረማዊነት ሥጋዊቱን እስራኤል በተናትኖ አረገጣት፤ ጳጳሳዊነትም መንፈሳዊቱን እስራኤል በተናትኖ አረገጣት። “የአሕዛብ ዘመናት” በዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ውስጥ ያሉትን ሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ዓመታት ይወክላሉ፣ እነዚህም ሁለት የመረገጥ ዘመናትን ያመለክታሉ። የመጀመሪያው በአረማዊነት ተፈጽሞ ነበር፣ እርሱም በአሰር፣ ከዚያም በባቢሎን፣ ከዚያም በአረማዊቱ ሮም ተወክሎ ነበር። ከዚያም ሚሊር በተጠቀመበት ቅዱስ የትንቢት ማዕቀፍ ውስጥ የለዩው ሁለተኛው አጥፊ ኃይል ጳጳሳዊነት ነበር፣ እርሱም መረገጡን እስከ 1798 ድረስ ይቀጥል ነበር። የአረማዊነትና የጳጳሳዊነት መረገጥ ሁለቱም፣ በሰማያዊው ውይይት ውስጥ የተነሣው እና መልሱም የአድቬንቲዥም መሠረትና ማዕከላዊ ዓምድ የሆነውን ጥያቄ በትክክል ይወክላል።

ከዚያም አንድ ቅዱስ ሲናገር ሰማሁ፣ ሌላውም ቅዱስ ለዚያ የሚናገረው ቅዱስ እንዲህ አለው፡- ስለ ዘወትሩ መሥዋዕትና ስለ አጥፊው መተላለፍ፣ መቅደሱንና ሠራዊቱን እስከ መረገጥ ድረስ የሚሆነው ራእይ እስከ መቼ ነው? እርሱም እንዲህ አለኝ፡- እስከ ሁለት ሺህ ሦስት መቶ ቀን ድረስ፤ ከዚያ በኋላ መቅደሱ ይነጻል። ዳንኤል 8፡13, 14።

መልአኩ ገብርኤልና ሌሎች መላእክት ሚሊርን “ዘወትር” አረማዊነትን እንደሚወክል እንዲረዳ መሩት፤ “የጥፋት በደል” ደግሞ ጳጳሳዊነትን እንደሚወክል አስተማሩት። አረማዊነትም ሆነ ጳጳሳዊነት መቅደሱንና ሠራዊቱን ይረግጡ ነበር። ስለዚህ ሉቃስ የሚጠቅሳቸው “ዘመኖች” የአሕዛብ ማለት ሁለቱ የአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት የመረገጥ ዘመኖች ናቸው፤ እነርሱም በአንድነት ዘሌዋውያን ሃያ ስድስት የተጠቀሱትን ሰባቱን ዘመኖች ይሆናሉ።

የሙሴ “መሐለ” መልእክት በ1863 ተገደለ፤ እንዲሁም የሙሴን መልእክት ያቀረበው መልእክተኛ ኤልያስ ከእርሱ ጋር ተገደለ። የሙሴ መልእክትም ሆነ የኤልያስ መልእክተኛው ከመስከረም 11, 2001 በኋላ እንደገና ተነሡ። አንድ ጊዜ በድጋሚ በኤልያስ የታወጀው የሙሴ መልእክት ከተሰበከ በኋላ፤ ሁለቱም ተገደሉ፤ ከዚያም በመንገድ ላይ ተጥለው ሳይቀበሩ ለአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ቀናት መቆየታቸው ዳንኤል የሙሴን “መሐለ” ብሎ ከሚጠራው የ“ሰባቱ ዘመኖች” መልእክት ጋር ቀጥተኛ ግንኙነት አለው። በሚሊርና በሚሊር ተከታዮች ውስጥ እንደ ምሳሌ የተገለጠውን የሙሴ የኤልያስ መልእክት የሚደግም ንቅናቄና መልእክተኛ በመጨረሻ በእግሩ ላይ ይቆማል እና ይነሣል።

ከሦስት ቀንና ከግማሽ በኋላም ከእግዚአብሔር የሕይወት መንፈስ ወደ እነርሱ ገባ፤ በእግራቸውም ቆሙ፤ ያዩአቸውንም ታላቅ ፍርሃት ወደቀባቸው። ከሰማይም፡- «ወደዚህ ውጡ» የሚል ታላቅ ድምፅ ሰሙ። በደመናም ወደ ሰማይ ወጡ፤ ጠላቶቻቸውም አዩአቸው። ራእይ 11፡11-12።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ይህን እውነት እናቀርባለን።